

Što činiti u bolesti?

O tome što učenik Isusa Krista treba učiniti u bolesti govori sam Bog u dolje navedena tri ulomka Svetog Pisma:

»Sine moj, u bolesti ne budi potišten, već se Bogu moli jer on zdravlje daje. Bježi od nepravde i ne budi pristran, i od svih grijeha očisti srce. Prinesi žrtvu blagomirisnu i spomen-žrtvu i pretio dar prema imanju svojem. Ali i liječniku mjesta daj, i njega je Gospod stvorio: nek' nije daleko od tebe, jer i on je potreban.« (Sir 38, 9-12)

»Boluje li tko među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se.« (Jak 5, 14-15) »I gle, neka žena koja bolovaše dvanaest godina od krvarenja pride odostraga i dotaknu se skuta njegove haljine. Mislila je: "Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit ću se." A Isus se okrenu i vidjevši je reče: "Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila." I žena bi spašena od toga časa.« (Mt 9, 20-22)

Potrebno je moliti za ozdravljenje pouzdanom i ustrajnom molitvom. I drugi, osobito svećenici, trebaju moliti za bolesne. Gospodin Isus ozdravlja po sakramentima. Po sakramentu ispovijedi, jer bolest može biti uzrokovana grijehom (govori o tome i Iv 5, 14). Zato je potrebno obraćenje. Sakrament bolesničkog pomazanja ustanovljen je, kako mu samo ime govori, radi ozdravljenja i osnaženja bolesnih. U Euharistiji, pak, svatko tko je prima dotiče Isusa, jednako onako kao što ga se dotakla ona žena koja je bolovala od krvarenja, no potrebna je vjera. (Kada počne slabiti vjera u Krista, počinje jačati vjera u što bilo...) **Bog nam daje liječnike da od njih tražimo ozdravljenje. Liječnici, a ne magi i čarobnjaci. Magija je višestruko osuđena na stranicama Svetog Pisma.**

Što učiniti ako je netko koristio usluge nekonvencionalne medicine i možda se na taj način doveo u opasnost od okultnog? U okultističke prakse može se zaći nesvjesno, kao što se može nesvjesno zaraziti od svake druge bolesti. Manje će biti »nesvjesnosti« ako se budemo brinuli o produbljivanju svoje svijesti i znanja o opasnostima koje prijete našoj duši, npr. čitanjem vjerskog tiska i knjiga. O opasnostima okultizma ne govori se niti piše u ateističkim medijima, čak dapače, ondje se okultizam propagira.

Ako je tko bio kod bioenergetičara i sl., treba to priznati u sakramentu ispovijedi (što je uspješan egzorcizam), osobito ako kod sebe primijeti neke neuobičajene, uznemirujuće pojave. Treba se odreći zla jednostavnim riječima: »Odričem se Sotone i svih navezanosti na okultno. Predajem se Isusu koji je moj Spasitelj i Gospodin.« Prakticiranje različitih praksi tzv. nekonvencionalne medicine sa sobom nosi velike fizičke, psihičke i duhovne opasnosti. Mišljenje je: ako ne pomogne, ne može naškoditi... međutim, pokazat će se fatalnom pogreškom....

o. Wojciech Mainka OFM

OPREZ, BIOENERGIJA!

preuzeto iz katoličkog časopisa „Ljubite jedni druge“

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

U Poljskoj trenutno djeluje od 50 do 70 tisuća »iscjelitelja« različitih vrsta. Osnivaju se centri za prirodnu, za alternativnu medicinu itd. Ta djelatnost pobuđuje sve veći interes. Neobičnost, tajanstvenost, prividno brzi rezultati »terapije« privlače i ljude koji se smatraju kršćanima.

Jedan se misionar, po povratku iz misija nakon dugo godina, nije mogao čudom načuditi kako je moguće da u njegovoj domovini, nakon gotovo 1000 godišnje kršćanske tradicije, može cvjetati nešto protiv čega se on borio u Africi, primjerice šamanizam i magijsko iscjeljivanje. Jedan od egzorcista iz Katovičke nadbiskupije ističe kako je od deset osoba, nad kojima se molio, devet bilo u doticaju s nekim bioenergetičarom ili »iscjeliteljem«...

Kakav duh?

Ljudi koji trpe od raznih smetnji, na rubu očaja, ponukani savjetom osobe »kojoj je pomoglo«, prepuštaju se tzv. energoterapiji. Traže pomoć i s velikim pouzdanjem otvaraju se onomu što »terapeut« govori i radi. »Iscjelitelj« najčešće polaže ruke na svog klijenta i prenosi mu, kako objašnjava, »ozdravljujuću energiju«. On je »posrednik energije koja teče iz svemira«. Nikomu još nije uspjelo znanstveno ispitati kakva je to energija i je li to uopće energija. Jednostavno se vjeruje »iscjelitelju« na riječ. Više se vjeruje njemu, nego što se vjeruje Bogu... Više se pouzda u »iscjelitelja«, nego u Boga...

Katekizam Katoličke Crkve, govoreći o 1. Božjoj zapovijedi kaže: »Sva djela magije i čaranja, kojima bi se htjelo podložiti tajne moći i staviti ih u vlastitu službu te steći nadnaravnu moć nad bližnjim - pa bilo i zato da mu se pribavi zdravlje - teška je povreda kreposti bogoštovlja. A ta djela treba još više osuditi kad ih prati namjera da se drugima škodi ili kad se njima traži zahvat zloduhâ. Za osudu je također nošenje amajlija. *Spiritizam* često uključuje djela gatanja i magije. Crkva upozorava vjernike da ga se čuvaju. Nezakonito traženje pomoći od tzv. tradicionalnih lijekova ne opravdava ni zazivanje zlih sila ni iskorištavanje lakovjernosti drugoga.« (KKC 2117)

Ljudi govore kako je sam Gospodin Isus ozdravljao bolesne polažući na njih ruke. Jednako tako i apostoli. Istina je da Isus čini čuda i danas, a onima koji u Njega vjeruju može podariti karizmu ozdravljenja snagom Duha Svetog. Sveti Pavao piše o karizmi ozdravljenja u Prvoj poslanici Korinćanima (12, 9). Isus dariva taj dar na dobro cijele Crkve. Osoba koja ima taj dar samo posreduje snagu Duha Svetog, a ozdravljenja su znak Božje prisutnosti i Božjeg djelovanja. Može se, dakle, postaviti pitanje, nisu li i bioenergetičari oni koji posreduju snagu Duha Svetog i ozdravljaju li Njegovom snagom? Ili, možda, snagom nekog drugog duha? Nevidljiva ljudskom oku, duhovna stvarnost neobično je raznovrsna. Razni su duhovi. Dobri i zli, Duh Sveti, ali i Sotona, anđeli i demoni. Sveto Pismo govori, primjerice, o duhu »vrtoglavom« (Iz 19, 14), duhu neurednosti, laži i zablude...

Vjernik treba biti hram Duha Svetog. Duh Sveti treba boraviti u čovjekovoj duši, upravljati njime, nadahnjivati ga, prosvjetljavati ga. No, čovjek, po svom vlastitom pristanku može biti i prebivalištem zlih duhova, više ili manje zlih, koji upravljaju njegovim mislima i djelima, muče ga i uništavaju na različite načine, jer takva je priroda zlih duhova. Isus ih je sedam istjerao iz Marije Magdalene (Mk 5, 1-16), a iz opsjednutog, iz krajeva gerazenskih, cijelu legiju (Mk 5, 1-6).

Snagom demona...

Treba upamtiti da se neobične, spektakularne stvari (među njima i prividna ozdravljenja) mogu dogoditi po snazi djelovanja demona. Takav primjer spominju i Djela apostolska: »Čovjek se neki, imenom Šimun, u gradu već duže bavio čarobnjaštvom i opčaravao narod tvrdeći da je neki veliki. Priklanjalo mu se sve, malo i veliko, te govorilo: "Ovaj je Snaga Božja, zvana Velika."« (Dj 8, 9-10) Šimun se bavio crnom magijom i uspostavljao kontakt sa Sotonom. Sotona je po njemu činio stvari koje su izazivale divljenje i čuđenje. **Ljudi su se lako dali zavesti: »Ovaj je Snaga Božja, zvana Velika«, govorili su za onoga koji je djelovao sotonskom snagom.**

Zar se ta ista zabluda ne ponavlja i danas? Da, itekako... Osobito onda kada u prostorijama »iscjelitelja« visi križ ili kakva sveta slika. Đavao je vrlo podmukao i snalažljiv. I sam »iscjelitelj« može biti prevaren od Sotone i sebe smatrati posebnim, čak od Boga odabranim. Lako je pasti u takvu kušnju. »Iscjeljenje« daje osjećaj velike vlasti nad sudbinom drugog čovjeka. »Iscjelitelj postaje kao Bog.«

Vrlo zanimljivo svjedočanstvo daje Joseph-Marie Verlinde, sada svećenik, a u mladosti vjeran sljedbenik nekog hinduističkog gurua, kasnije poznat bioenergetičar u Belgiji: »U stanju medijsko-mistične pasivnosti dopustio sam đavlu da se posluži sa mnom. Nisam bio opsjednut, jer u vrijeme svih tih okultističkih djelovanja svakodnevno sam sudjelovao u sv. Misi, dugo vremena provodio u klanjanju pred Presvetim, molio Kronicu i obavljao sve meni poznate pobožnosti, što je nemoguće ako je tko opsjednut.« Otac Joseph-Marie se sjeća da su ga, kada su se kod njega probudile sumnje potječu li njegove ozdraviteljske sposobnosti od Boga, prijatelji uvjerali da ne može biti drugačije, ta, »pomaže ljudima«. Potpuno oslobođenje od

demonских utjecaja dogodilo se kod njega nakon devet godina molitava i egzorcizama. Tada je ustanovio da je izgubio sposobnost »ozdravljanja«. »On mi je pomogao. Bila sam bolesna, a sada sam zdrava«, često se može čuti. No takvo svjedočanstvo nije dokaz da je pomogao uistinu »iscjelitelj«.

Otac Joseph-Marie Verlinde, zajedno sa skupinom znanstvenika sa Sveučilišta u Lyonu, kroz dulje je vrijeme proučavao ljude koji su bili izvrnuti bioenergetskom liječenju. Otkriveni su sljedeći obrasci: Osobe, koje su »ozdravljene« energoterapijom, nakon određenog vremena počele su trpjeti još teže bolesti. Poznati su primjeri smrti neposredno nakon »terapije«. (U noći, nakon televizijske seanse poznatog ruskog »iscjelitelja« Anatolija Kaszpirowskog, 8. listopada 1989. godine, u Moskvi je umrlo 4 puta više ljudi nego drugih dana. Slučajnost?) Primijećene su negativne psihičke posljedice energoterapije: nemir, strah, depresija, suicidalne misli, svadljivost, agresija i dr. Također, duhovne posljedice: bogohulne misli, zanemarivanje molitve i drugih vjerskih praksi, nevoljkost prema svetom, demonska mučenja itd.

Da bi se činjenično utvrdilo kako uspješno liječi ovaj ili onaj »iscjelitelj« trebala bi se provesti višestruka i višegodišnja ispitivanja, toliko detaljna kao, primjerice, u slučajevima izlaženja novih lijekova na tržište. Neki imaju i službeno dopuštenje za provođenje svoje djelatnosti, no trebalo bi se zapitati je li im ono dano na temelju temeljitih znanstvenih istraživanja ili je tek jednostavna registracija radi prikupljanja podataka. »Iscjelitelji«, naime, naplaćuju svoje usluge, često i ne tako jeftino. I to je činjenica koja puno govori. Ozdravljenja o kojima čitamo na stranicama Svetog Pisma nikada se ne povezuju s nekom naplatom. Gospodin Isus, dajući apostolima vlast ozdravljenja, kaže im: »besplatno primiste, besplatno dajte.« (Mt 10, 8) Možemo li zamisliti sv. Franju ili sv. o. Pija kako primaju bolesne, a na odlasku im naplaćuju?...

Djela apostolska opisuju i druga znakovita događanja povezana s gore spomenutim Šimunom Magom: »Kad Šimun vidje da se polaganjem ruku apostolskih daje Duh, ponudi apostolima novaca govoreći: "Dajte i meni tu moć da svatko na koga položim ruke primi Duha Svetoga." Petar mu odvrati: "Novac tvoj zajedno s tobom propao kad si mislio dar Božji novcima steći!"« (Dj 8, 18-20) Ne može se kupiti Božji dar ozdravljanja.

Trenutno su novine i Internet preplavljene raznovrsnim reklamama za tečajeve »ozdravljanja«. Vrlo primamljiva ponuda. Eto u samo tjedan dana (često nakon inicijacijskih ceremonija, molitava gurua i specijalnih rituala) može se postići ono što liječnici mukotrpno stječu šestogodišnjim studijem. A zaraditi u jednom danu može se čak onoliko koliko liječnik zaradi u mjesec dana. Takvi tečajevi najčešće su obična prijevara. I bolje da je tako, ako nije ona gora varijanta, da polaznik postaje sudionik tečaja koji izučava za pravog maga ili šamana pa postaje oruđe i posrednik zlih duhova.